

Fogler Magda

Ez az egyik húgom, Fogler Magdi, aki 1924-ben született Kiskőrösön. A lánytestvéreim is polgári iskolába jártak, mint mi, fiúk is. Elvégezték a négy osztályt, és utána a szakmát édesanyánktól tanulták, segítettek neki. Szabadidejükben eljártak egy zsidó házhoz, ahol a fiatalok összejöttek és kulturális életet éltek, meg sportokat űztek. A szüleimet és a testvéreimet 1944-ben Kiskőrösön összeszedték, és Auschwitzba vitték [Braham írja a következőket: 'Kiskőrösnek 1941-ben 509 fős zsidó lakossága volt (3,9 százalék). Röviddel a német megszállás után 22 helyi zsidót a topolyai internálótáborba vittek. A gettóban, melyet április vége körül alakítottak ki a zsinagógában és környékén, 582 zsidó élt, beleértve a környező falvakból behozottakat.' (Randolph L. Braham: A magyar Holocaust, II. Budapest, Gondolat, é. n. /1988/.)] A gettó lakosságát június 21-én áttelepítették Kecskemétre, egy, a bevagonírozás központjaként szolgáló üzemen kívüli gyárépületbe, ahonnan két transzportban deportálták az ott összegyűjtött embereket június 27-én, ill. 29-én. -- A szerk.]. Egyik rokonunk, akivel együtt voltak, az mesélte, hogy ahogy megérkeztek Auschwitzba, édesapám és nagyapám mindjárt ment a kemencébe. A lányok az édesanyámmal

pedig munkára, Németországba. Velük voltak az unokatestvéreim is, Beck Judit és Edit, akik szintén Kiskőrösön éltek. Az úton gyakorlattá vált, hogy aki nem bírta tovább menni, azt ott, a helyszínen lelőtték az örök. Editnek levált a cipőtalpa és leült, a testvére, természetesen vele maradt. Őket mindenki szeme láttára lelőtték. Akkor elhatározták anyukámék, hogy megszöknek. Meg is szöktek. Azóta nincs róluk hír.